

κονομικοί ὑπάλληλοι, μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δημοσίου χρέους. Ἡ ἐπιθεώρησις γίνεται κατὰ τρόπον περιεργον, ὃν γερμανικὴ τις στρατιωτικὴ ἐφημερίς περιγράφει ὡς ἐξῆς. Ἡ πύλη ἢ κλείουσα τὸν χῶρον, ἐν ᾧ φυλάσσεται ὁ θησαυρός, ἀνοίγεται μόνον διὰ δύο κλειδῶν, κρατουμένων ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ταύτοχρόνως δ' ἐμβαλλομένων εἰς τὰ κλειθρα. Ἀδύνατον εἶναι νανοιχθῶσιν ἄλλως τὰ στερεώτατα κλειθρα, ἂν μὴ συμπράττωσιν ἀμφότεροι οἱ ἐπιθεωρηταί. Προτοῦ ν' ἀνοιχθῇ ἡ πύλη, συντάσσεται λεπτομερὲς πρωτόκολλον, ἐν ᾧ σημειοῦται ἀκριβῶς ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ οἱ παρόντες κατ' αὐτήν. Ὁ θησαυρός ἀπόκειται ἐν μεγάλῃ περιφερείᾳ αἰθούσῃ, κεχωρισμένη εἰς δέκα μεγάλα διαμερίσματα, ὧν ἕκαστον ὑποδιαιρεῖται εἰς ἕτερα δέκα τμήματα, περιέχοντα ἅνὰ ἐν ἑκατομμύριον. Τὰ τμήματα ἔχουσι ἄνὰ δέκα σακκίδια, ὧν ἕκαστον περιέχει 100,000 μαρκῶν, κατὰ τὰ δύο τρίτα εἰς χρυσᾶ νομίσματα τῶν εἴκοσι μαρκῶν, κατὰ τὸ ἐν δὲ τρίτον εἰς δεκάμαρκα. Ὀριζομένου τυχαίως ἐνὸς τμήματος, ἐξελέγχεται τὸ περιεχόμενον τῶν σακκιδίων, μετρούμενων τῶν χρυσῶν νομισμάτων ὑπὸ πολλῶν ταύτοχρόνως, ὑπακουόντων εἰς στρατιωτικὰ προστάγματα πρὸς εὐκολον καὶ ταχεῖαν καταμέτρησιν. Ἀφ' οὗ δὲ βεβαιωθῇ ὅτι εἶναι ἀνελλιπὲς τὸ περιεχόμενον τοῦ τμήματος, λαμβάνεται ἄνὰ ἐν σακκίδιον ἕκ τινων τῶν λοιπῶν τμημάτων καὶ ἀριθμοῦνται τὰ ἐν αὐτοῖς χρυσᾶ νομίσματα. Οὕτω δὲ περατοῦται ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ πολεμικοῦ θησαυροῦ.

Μετὰ ταύτην γίνεται ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐν τῷ αὐτῷ πύργῳ φυλαττομένων τριῶν ἄλλων ταμείων, ἧτοι τοῦ ταμείου πρὸς περιβαλψιν τῶν ἀπομάχων, τοῦ πρὸς ὀχύρωσιν τῆς χώρας καὶ τοῦ πρὸς οἰκοδομίην τοῦ βουλευτηρίου. Ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι πολυπλοκωτέρα, διότι συνίσταται εἰς ἀκριβῆ καταγραφὴν τῶν ἐν ἑκάστῳ ταμείῳ δημοσίων χρεωγράφων καὶ ὁμολογιῶν, καὶ ἐπιμελῆ τούτων ἀντιβολὴν πρὸς τὸ κτηματολόγιον ἑκάστου τῶν ἰδρυμάτων. Περαιτωθείσης δὲ καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης συντάσσεται καὶ ὑπογράφεται τὸ πρωτόκολλον, κλείεται ἡ πύλη διὰ τῶν δύο κλειδῶν καὶ λαμβάνει ἑκάτερος τῶν ἐπιθεωρητῶν τὴν ἑαυτοῦ.

Τὸ ὅλον βᾶρος τοῦ ἐν τῷ Ἰουλίῳ πύργῳ ἐναποτεταμειυμένου χρυσοῦ τοῦ πολεμικοῦ ταμείου ὑπολογίζεται εἰς 37,312 ὀκάδας. Διότι ἐν ἑκατομμύριον μαρκῶν ἔχει βᾶρος 398 χιλιογράμμων, ἐν ᾧ ἴσον ποσὸν εἰς ἄργυρον μὲν ἔχει βᾶρος 5,555 χιλιογράμμων, εἰς χαλκὸν δὲ πολλῷ μείζον, ἧτοι 166,666 ἂν ἀποτελεῖται ἐκ διλήπτων καὶ 200,000 ἂν ἐκ μονολέπτων (ἧτοι $2\frac{1}{2}$ ἑλληνικῶν λεπτῶν). Κατὰ ταῦτα ὁ θησαυρὸς τοῦ γερμανικοῦ κράτους, ἔχων νῦν βᾶρος

37,312 ὀκάδων ἢ 47,760 χιλιογράμμων, θὰ εἶχε βᾶρος ἂν μὲν ἀπετελεῖτο ἐξ ἄργυρου 666 600 χιλιογράμμων, ἂν ἐκ δεκαλέπτων ἐκ νικελίου κερματίων 7,500,000, ἂν ἐκ χαλκῶν διλήπτων 19,999,200 καὶ ἂν ἐκ μονολέπτων 24,000,000 χιλιογράμμων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἐν Λονδίῳ ἠθοποιὸς Κ^α Ἄβραμς κατήγγειλεν ἐσχάτως ἐπὶ ἐξυβρίσει τὸν κριτικὸν Hudson, διότι ἐν κρίσει περὶ τῆς παραστάσεως νέου τινὸς δράματος ἔγραψε καὶ ταῦτα: «Ἡ κυρία Ἄβραμς μᾶς ἐνθυμίζει τὰς ἀνισκαφὰς τοῦ Σλείμαν» εἶναι αὐτόχρημα ἀρχαιολογικὸν εὔρημα.» Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου προεπέβησεν ἐπὶ ματαίῳ νὰ πραύνη τὴν ἠθοποιήν, λέγων αὐτῇ ὅτι δὲν εἶχεν ὁ κατηγορούμενος πρόθεσιν νὰ τὴν ἐξυβρίσῃ, καὶ ἀπόδειξις τούτου ἡ μεγάλη ἀξία, ἣν ἀποδίδουσιν οἱ ἀρχαιολόγοι εἰς τὰ εὔρηματα τῶν Μυκηναίων καὶ τῆς Τροίας. «Ναί, ἀπεκρίθη ἐκείνη ὀργιλῆ, ἀλλὰ τὸ κοινὸν δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀρχαιολόγους μόνον, καὶ ἄφ' οὗτου ἔγραψαν αὐτὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα λαμβάνω καθημερινῶς ἀνωνύμους ἐπιστολάς, εἰς τὰς ὁποίας ἐκφράζουσιν οἱ στέλλοντες τὸν θαυμασμὸν τῶν διὰ τὴν καλὴν μου διατήρησιν, ἢ ἐρωτῶσιν ἂν εἶναι χαραγμένη ἐπάνω μου κάμμια λατινικὴ ἐπιγραφή.» Ὁ ἐφημεριδογράφος κατεδικάσθη, ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἐφημερίδι τοῦ ταῦτα: «Ὡς πληροφοροῦμεθα, ἡ ἐπιφανὴς ἠθοποιὸς κυρία Ἄβραμς πρόκειται μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ ἐορτάσῃ τὴν δεκάτην ὀγδόην ἐπέτειον τῆς γεννησέως της. Τὴν ἐορτὴν θὰ συμπανηγυρίσωσιν ἐν φαιδρότητι καὶ τὰ πολυπληθῆ τέκνα καὶ ἐγγόνια αὐτῆς.»

Πρό τινος ὁ ἀναπληρῶν προσωρινῶς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐν Παρίσιος μεγάλου θεάτρου τοῦ Μελοδράματος ἔλαβεν ἐπιστολήν, δι' ἧς ἀνεκοινοῦτο αὐτῷ, ὅτι χηνοδοσκὸς τις ἐν Βουζιδάλ, ἄδουσα κατ' ἐκάστην ἐν ὠρισμένην ὥρᾳ καὶ ἐν θέσει ἀκριβῶς περιγραφομένη, ἔχει φωνὴν εὐμελεστάτην καὶ λιγυρωτάτην. Ὑπὸ περιεργείας κινηθεὶς ὁ διευθυντὴς μετέβη μετὰ τοῦ ἀρχιμουσικοῦ τοῦ θεάτρου εἰς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον, ὅπου πράγματι εἶδον κοράσιον χωρικόν, τὸ ὅποιον οὐδαμῶς προσέχον εἰς αὐτοὺς ἐτερέτιε διάφορα ἄγμματα. Θεληθεὶς ἐκ τῆς λαμπρᾶς φωνῆς τοῦ κορασίου ὁ διευθυντὴς προσῆλθεν πρὸς αὐτὸ καὶ τῷ προέτεινε νὰ τὸ παραλάβῃ ὡς μαθήτριαν τοῦ θεάτρου, μὲ μισθὸν διαχιλίων δραχμῶν κατ' ἔτος καὶ δίδακτρα δωρεάν. Ἡ χηνοδοσκὸς ἐδέχθη προθύμως, τῇ δ' ἐπαύριον κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ὥρᾳ προσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κομψῆ καὶ χαριεστάτη κόρη, ἧτις ἐρυθρίωσα ὠμολόγησεν ὅτι εἶναι θυγάτηρ ὑπαλλήλου τινός, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐζήτει ἐπὶ ματαίῳ νὰ τύχῃ ἀκροάσεως παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, ὅπως γένηται δεκτὴ ὡς μαθήτρια, ἐπενόησε τὴν ἀθῶσαν ἐκείνην κωμωδίαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ της.